

Tractatus

II

particularia vltibus tā i cognitione sensitua q̄ intellectualia
Quot modis dicitur simul. Capitulum CCXXXVI

I Simul aut dicitur p̄ oppositū ad pri
us et posterius. Et id nō oportet aliq̄s modos
simultatis assignare: nisi q̄ quot modis dicitur
aliq̄ p̄us et posterius: tot modis p̄ oppositū ali
qua dicuntur simul. Ponamus tñ tres modos q̄s ponit aris
toto. in p̄ncis. quoz p̄mus ē. Quia dicuntur eē simul q̄z ḡna
tio et p̄seruatio ē in eodē et eqli tpe. et h̄ mō subiectū et p̄p̄ta
passio sunt simul. Scd̄s modus ē. q̄ illa dicuntur eē simul q̄
cūq̄. p̄uertuntur fm̄ eēndi cōsequentiā. ita tñ. q̄ vnum nō est
causa alteri? vt sit. et hoc mō relatiua sūt siml̄ natura. qz na
turali intelligētia intelligūt et p̄uertunt ad inuicē. et neutz
ē causa alteri? vt sit inq̄tū relatiuū. Itcz fm̄ illd̄ in q̄ fūdat
respect? vñū possit eē causa alteri? vt patz d̄ patre q̄ ē cau
sa filij. Tertio dicuntur eē siml̄ q̄cūq̄ spēs ex opposito diuidūt s̄b
eodē ḡne. vlt etiā diuidūt aliqd̄ gen? et sic due opposite d̄me
diuisiue vñū ḡnis et due spēs p̄stitute p̄ eas dicuntur siml̄ eē.
De importatiōe h̄itudinē ordiis vlt̄ causalitatis. CCXXXVII

Incendū restat de noibus q̄bus i
portat ordo vel habitudo causalitatis q̄ sunt
tria. scz. p̄ncipiū q̄ importat ordo. causa et ele
mētū q̄b̄ importat habitudo causalitatis. Et d̄
istis vidēdū ē quō se h̄nt ad inuicē. Ad qd̄ dicendū q̄ illa
sic differūt. qz oē elemētū ē causa et p̄ncipiū. et ois causa est
p̄ncipiū s̄z nō eōuerso. qz nō oē p̄ncipiū ē causa vlt̄ elemētū
nec ois causa ē elemētū. Ex q̄ patz q̄ p̄ncipiū ē magis cōe
q̄ cā: et cā q̄ elemētū. Principiū igit̄ importat ordinē que
dā. s̄z vlt̄ra h̄ cā importat influxū ad eē causati qd̄ nō est d̄
rōne p̄ncipiū. et id̄ patz q̄ cōius ē nomen p̄ncipiū q̄ eē. vñ in
diuis ē p̄ncipiū respectu diuisarū p̄sonaz. vt p̄r ē p̄ncipiū
filij. et p̄r et fili? sunt p̄ncipiū sp̄sscti. nō aut accipit h̄ nomē
causae vlt̄ effectus. vñ p̄r nō ē cā filij. nec p̄r et fili? sūt. cā sp̄sscti